

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 2

Матеріали

*Міжнародної науково-практичної конференції
“Правова держава та демократичне суспільство:
фактори розвитку та взаємодії”
м. Київ, МАУП, 14 квітня 2016 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2016

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 3 від 30.03.16)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Л. Головка, д-р іст. наук, проф.;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, канд. юрид. наук, доц.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 2: Матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. “Правова держава
та демократичне суспільство: фактори розвитку та взаємодії”, 14 квітня
2016 р. / редкол.: М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2016. — 448 с. : іл. — Бі-
бліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Бондаренко Е. В. Некоторые аспекты совершенствования прокурорского надзора за соблюдением законов подразделениями МВД Украины.....	287
Босак О. С. Агресія як соціальний феномен	290
Воронецька І. Я. Діяльність органів опіки та піклування, пов'язана із захистом прав повнолітніх осіб, які за станом здоров'я потребують допомоги	293
Гатіатуліна О. В. Міжнародний досвід щодо запобігання і протидії корупції.....	295
Дацько М. В. Actio popularis та ефективність місцевої влади	298
Демченко Д. А. Інформаційне право як соціальний феномен та його місце і роль в системі правових засад становлення української державності	391
Денисенко М. М. Зарубіжний досвід нормативного регулювання негласних слідчих (розшукових) дій	294
Дідовець О. М. Питання можливості звернення стягнення на активи, відчужені у процесі сек'юритизації, у разі банкрутства ініціатора сек'юритизації.....	307
Живцов В. О. Методичні підходи до формування зовнішньоекономічного механізму інтеграції України у світову економіку.....	310
Жубрид С. М. Інтерактивні технології сучасного уроку в початковій школі.....	315
Зайцева В. О. Адміністративно-правові аспекти регулювання збереження та реставрації пам'яток монументального живопису.....	318
Заросило В. В. Окремі аспекти щодо проведення масових заходів	322
Зубов М. В. Теоретичний аналіз дефініції “безвісно відсутня особа”	324
Каменева Н. В. Адаптація законодавства України до права ЄС у сфері охорони довкілля.....	326
Кірюхова Н. С. Основні характеристики нотаріального процесу в Україні.....	329
Кривоберець М. М. Сучасні аспекти та особливості функціонування ринку туристичних послуг.....	331
Ладнюк М. О. Політична участь як елемент інституалізації місцевого самоврядування.....	334
Лісовська Ю. П. Адміністративне управління національними інформаційними ресурсами.....	336

ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ОПІКИ ТА ПІКЛУВАННЯ, ПОВ'ЯЗАНА ІЗ ЗАХИСТОМ ПРАВ ПОВНОЛІТНІХ ОСІБ, ЯКІ ЗА СТАНОМ ЗДОРОВ'Я ПОТРЕБУЮТЬ ДОПОМОГИ

Людам з інвалідністю завжди було не просто користуватися гарантованими Конституцією правами, а особливо тим, хто страждає психічним захворюванням і не здатний усвідомлювати свої дії та керувати ними. У судовому порядку вони визнаються недієздатними, або особами, дієздатність яких є обмеженою. В подальшому таким громадянам необхідна допомога, в тому числі, з боку органів державної влади, а саме — органів опіки та піклування.

Розглянемо деякі аспекти діяльності вказаних органів з урахуванням правових процесів та сучасних тенденцій, характерних українському суспільству.

З метою забезпечення прав та інтересів інвалідів, покращення їх становища, — Кабінетом Міністрів України затверджена Концепція Державної цільової програми “Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів” на період до 2020 року [1]. Успішне та своєчасне проведення вказаних у Програмі заходів надасть можливість наблизитися до міжнародних стандартів у сфері соціального захисту та життєдіяльності інвалідів.

Важлива роль у впровадженні приписів нормативних актів належить органам опіки та піклування. Оскільки саме вони здійснюють діяльність щодо забезпечення прав та інтересів повнолітніх осіб, які за станом здоров'я не можуть здійснювати свої права і виконувати обов'язки.

До органів опіки та піклування відносять: районні, районні в містах Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських, сільських, селищних рад. Значно ширшим є перелік державних органів, які беруть участь в процесі здійснення управління щодо опіки та піклування вищезазначеною категорією осіб. А саме: Кабінет Міністрів України, Міністерство соціальної політики, Міністерство охорони здоров'я, Міністерство молоді та спорту, Міністерство юстиції, Міністерство інфраструктури, Державна служба з питань інвалідів та ветеранів тощо.

На жаль, чинні нормативно-правові акти чітко не встановлюють перелік державних органів, діяльність яких стосується, в тому числі, забезпечення інтересів повнолітніх осіб, які за станом здоров'я потребують допомоги. Не додає ясності у вирішенні питання і запропонований Міністерством соціальної політики законопроект “Про опіку та піклування над повнолітніми недієздатними особами та особами, цивільна дієздатність яких обмежена” [2], оскільки, в ньому також перераховується загальна компетенція центральних органів виконавчої влади, які здійснюють державне управління у сфері опіки та піклування. При цьому їх назва не вказуються.

До того ж, складається ситуація, коли система органів опіки та піклування практично не має центрального органу виконавчої влади, який би відповідав за налагоджену, систематичну, прозору та дієву їх роботу у досліджуваній сфері.

В умовах процесу децентралізації влади, що відбувається в Україні, зростає роль органів місцевого самоврядування. Але, разом з тим, це додає відповідальності органам державної влади за створення умов для їх ефективної діяльності. Відсутність належного правового регулювання органів опіки та піклування, які діють при виконках сільських (селищних) рад, призводить до розбіжностей та протиріч і щодо назви органів, які вирішують питання захисту прав та інтересів повнолітніх недієздатних осіб, або осіб, дієздатність яких є обмеженою, і щодо змісту їх діяльності. Так, наприклад, це можуть бути: органи опіки та піклування, комісії з питань опіки та піклування, опікунські ради, або взагалі окремі соціальні працівники, які є в штаті соціальних служб району. Непоодинокі випадки, коли органи опіки та піклування займаються виключно дітьми-сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування.

Незважаючи на певні зусилля органів державної влади та місцевого самоврядування, в українському суспільстві ще мало змінилися стереотипи у ставленні до інвалідів — ідея рівних прав та надання можливостей інвалідові ще не є загально-визнаною, так само мало змінилося ставлення до проблем інвалідів з боку фахівців — бракує сучасних підходів до питань соціального захисту інвалідів [3, с. 5]. Як показує історичний досвід та практика, позитивний результат щодо забезпечення прав та інтересів інвалідів, має місце тоді, коли органи державної влади та місцевого самоврядування діють у співпраці з громадськими організаціями та суспільством в цілому. Останнім часом в Україні стартували різні громадські акції з підтримки осіб з обмеженими можливостями. Суспільство повинно навчитися адекватному сприйняттю людей-інвалідів, особливо тих, хто має певні фізичні чи психічні розлади, формуванню поваги до їх гідності, розумінню того, що всі рівні у правах.

Отже, система органів опіки та піклування, діяльність яких пов'язана із захистом прав повнолітніх осіб, які за станом здоров'я не можуть забезпечити себе самостійно, потребує: удосконалення організації діяльності шляхом розроблення та впровадження необхідних нормативно-правових актів, зокрема, щодо порядку здійснення опіки та піклування над вищевказаною категорією осіб; врегулювання розбіжностей окремих приписів чинного законодавства; створення чіткої та зрозумілої системи субординації органів опіки та піклування.

Своєчасне сприяння органами опіки та піклування вирішення невідкладних питань осіб, які за станом здоров'я потребують сторонньої допомоги і визнаються недієздатними, або особами, дієздатність яких є обмеженою, спроможне задовольнити їх першочергові потреби та підвищити соціальні стандарти життя.

Джерела

1. Про схвалення Концепції Державної цільової програми “Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів” на період до 2020 року: Розпорядження КМУ від 30.03.2011 р. № 245-р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/245-2011-%D1%80>
2. Проект Закону України “Про опіку та піклування над повнолітніми недієздатними особами та особами, цивільна дієздатність яких обмежена” [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.mlsp.gov.ua/labour/control/uk/publish/article?art_id=180978&cat_id=167311
3. Кравченко М. В. Актуальні проблеми соціального захисту інвалідів в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10kmvziu.pdf>